

έγινεν άνθρωπος.

Αφού οι άνθρωποι εγκατέλειψαν τον

Θεόν, εδημιούργησαν ανθρωπόμορφα είδωλα. Επειδή λοιπόν μέσα στην πλάνη τους οι άνθρωποι προσκυνούσαν ψευδή μορφήν ανθρώπου, έγινε ο Θεός αληθώς άνθρωπος, ώστε να διαλυθή το ψεύδος. Ο διάβολος είχε χρησιμοποιήσει ως όργανον εναντίον μας την σάρκα. Και αυτό γνωρίζοντας ο Παύλος λέγει: «Βλέπω δε έτερον νόμον εν τοις μέλεσί μου, αντιστρατευόμενον τω νόμω του νοός μου και αιχμαλωτίζοντά με» και τα λοιπά. Με τα ίδια λοιπόν όπλα με τα οποία μας πολεμούσε ο διάβολος, με αυτά ακριβώς και έχουμε σωθή. Ανέλαβεν ο Κύριος από εμάς την ιδική μας φύση, ώστε να της δώση ό,τι της έλειπε, την πλουσίαν χάρη. Για να γίνη η φύσις των ανθρώπων η αμαρτωλός, Θεού κοινωνός. Και έτσι «όπου επλεόνασεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις». Έπρεπεν ο Κύριος να πάθη υπέρ ημών. Δεν θα τολμούσε όμως ο διάβολος να τον πλησιάση, εάν τον ανεγνώριζε. Το σώμα δηλαδή έγινε δόλωμα για τον θάνατον, ώστε ο δράκοντας, ενώ ήλπιζε ότι θα τον καταπιή, να εμέση και όσους είχε ήδη καταπιή. «Κατέπιε

γάρ ο θάνατος ισχύσας» και «αφείλεν ο Θεός παν δάκρυον από προσώπου παντός», είχε προείπει ο Ησαΐας. Μήπως ο Χριστός ματαίως έγινε άνθρωπος; Μήπως οι διδασκαλίες του είναι ρητορικά εφευρήματα και ανθρώπινα σοφίσματα; Δεν είναι οι θείες Γραφές που μας οδηγούν στην σωτηρία; Εκεί μέσα δεν συναντούμε τις προρρήσεις των Προφητών; Κράτα, λοιπόν, σε παρακαλώ σταθερά μέσα σου αυτήν την παρακαταθήκη, και κανείς ας μη σε μετακινήσει. Πίστευε ότι αληθώς ο Θεός έγινε άνθρωπος.

Το ότι ήταν λοιπόν δυνατόν ο Θεός να γίνη άνθρωπος έχει αποδειχθή. Αν όμως οι Ιουδαίοι ακόμη απιστούν, θα τους κάνωμε την εξής ερώτηση: Τί παράδοξο κηρύττουμε λέγοντας ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος, αφού σεις οι ίδιοι λέγετε ότι ο Αβραάμ υπεδέχθη τον Κύριον; Τί παράδοξο κηρύττουμε αφού και ο Ιακώβ λέγει: «είδον γαρ Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εσώθη μου η ψυχή». Ο Κύριος, ο οποίος φιλοξενήθη και έφαγε στην σκηνήν του Αβραάμ, έφαγε και μαζί μας. Τί το παράδοξον λοιπόν κηρύττουμε; Έχουμε όμως να παρουσιάσωμε και δύο μάρτυρες, οι οποίοι εστάθησαν στο όρος Σινά ενώπιον του ιδίου του Κυρίου. Ο Μωυσής, όταν ευρίσκετο μέσα στην οπή του βράχου, και ο Ηλίας αργότερα, που τον είδε επίσης μέσα στην οπή ενός σπηλαίου. Εκείνοι παρουσιάσθησαν κατά την Μεταμόρφωσή του και στο Όρος Θαβώρ και «έλεγον τοις μαθηταίς την έξοδον, ην έμελλε πληρούν εν Ιερουσαλήμ». Αλλά όπως προείπα, έχει αποδειχθή ότι ήταν δυνατόν να λάβη ο Θεός την ανθρωπίνη φύση. Ας αφήσωμε λοιπόν να ασχολούνται με τις αποδείξεις εκείνοι που αρέσκονται να επανέρχωνται συνεχώς στα ίδια.

άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων

Πηγή: iereasanatolikisekklisias.blogspot.com